

สรุปมติการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗

วันพุธที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗

ณ ห้องประชุมห้องประชุมประสงศ์ รมะนันท์ ชั้น ๕ อาคารกระทรวง.....

9(7)-1928
สร
2557

ห้องสมุดกระทรวงแรงงาน
AC0004917
สรุปมติการประชุมคณะ

เรื่อง การดำเนินการตามข้อเสนอที่ได้จากการสัมมนาร่วมระหว่างคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ กับคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

สืบเนื่องจากคณะกรรมการค่าจ้างได้มีมติเห็นชอบให้มีการสัมมนาร่วมระหว่างคณะกรรมการค่าจ้างกับคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด เรื่อง บทบาทหน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดกับทิศทางการพัฒนาค่าจ้างและรายได้ ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีการจัดสัมมนา จำนวน ๔ รุ่น ผู้เข้าร่วมสัมมนา ประกอบด้วย คณะกรรมการค่าจ้าง และที่ปรึกษาคณะกรรมการค่าจ้าง คณะอนุกรรมการวิชาการและกลั่นกรอง คณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด (อนุกรรมการฝ่ายนายจ้าง ๒ คน ฝ่ายลูกจ้าง ๒ คน และฝ่ายเลขานุการในคณะอนุกรรมการฯ ๑ - ๒ คน) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนับสนุนคณะกรรมการค่าจ้าง และผู้สังเกตการณ์ รวมทั้งสิ้น ๕๐๑ คน โดยในการสัมมนา ประกอบด้วย การบรรยาย เรื่อง ค่าจ้างกับการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน การอภิปรายเป็นคณะ เรื่อง บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง/คณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดกับการพัฒนาค่าจ้างและรายได้ และการประชุมกลุ่มย่อย(กลุ่มผู้แทนฝ่ายรัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง) พร้อมทั้งมีการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ โดยที่ประชุมได้อภิปรายให้ความคิดเห็น ดังนี้

๑. ที่ปรึกษาคณะกรรมการค่าจ้าง การทำหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง และการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต้องทำให้ปลอดจากการแทรกแซงทางการเมืองมากที่สุด จากข้อมูล ที่ทราบมาต่อไปในการหาเสียงของนักการเมืองเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะต้องมีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของนโยบายก่อน

๒. ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ประเด็นเรื่องการแทรกแซงทางการเมืองในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำนั้น มีความเห็นด้วยว่าการทำงานของคณะกรรมการค่าจ้างต้องมีความเข้มแข็งโดยเฉพาะผู้แทนฝ่ายรัฐบาลนั้น การดำเนินงานที่ผ่านมาเห็นว่ายังไม่มี ความเข้มแข็งที่มากพอ

๓. ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง

๑) จากการเข้าร่วมสัมมนา ทั้ง ๔ รุ่นที่ผ่านมา ข้อคิดเห็นส่วนใหญ่ของฝ่ายลูกจ้าง ให้ความสำคัญกับการเสนอให้สถานประกอบการมีโครงสร้างค่าจ้าง โดยอาจให้มีการกำหนดโครงสร้างค่าจ้างตามประเภทอุตสาหกรรม ตามสาขาอาชีพ เป็นต้น ทั้งนี้ควรมีการศึกษาโครงสร้างค่าจ้างควบคู่ไปกับการศึกษาเรื่องค่าจ้างลอยตัว

๒) ระดับการศึกษาของฝ่ายลูกจ้างไม่สูงมากนัก ซึ่งจะทำให้เสียเปรียบในการหาข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จึงเห็นควรว่าหากกระทรวงแรงงานมีงบประมาณ เพียงพอที่จะสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดได้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างสูง

ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการมีความเห็นว่าควรจะต้องนำประเด็นหรือข้อเสนอที่ได้จากการ
สัมมนาฯ ไปดำเนินการต่อเนื่องเพื่อพัฒนาระบบค่าจ้างของประเทศ ดังนี้

ประเด็น	ข้อเสนอจากการสัมมนา	ข้อเสนอของฝ่ายเลขานุการ
๑. การปรับบทบาทของ คณะกรรมการค่าจ้าง	(๑) กรรมการค่าจ้างฝ่ายรัฐบาล (นายอาทิตย์ อีสโม) เสนอให้เพิ่มบทบาทตามอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๗๙ (๑) การเสนอความเห็นและให้คำปรึกษาแนะนำต่อ คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและการพัฒนาค่าจ้าง และรายได้ และ (๒) การกำหนดแนวทางการการ พิจารณาของนายจ้างในการปรับค่าจ้างตามภาวะ เศรษฐกิจและสังคม (๒) อนุกรรมการฯ ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างเสนอให้มีวิธีการ ใดๆ ที่จะทำให้สถานประกอบกิจการได้มีการจัดทำ โครงสร้างค่าจ้างเพราะจะเป็นประโยชน์กับลูกจ้าง	มอบคณะอนุกรรมการ วิชาการและกลั่นกรอง
๒. การปรับปรุงบทบาท หน้าที่ และองค์ประกอบ ของคณะอนุกรรมการ พิจารณาอัตราค่าจ้าง ขั้นต่ำจังหวัด	(๑) ฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างเห็นว่าบทบาทหน้าที่ ของคณะอนุกรรมการฯ จังหวัดมีน้อยเกินไป จำกัด เฉพาะเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำ และไม่มีอำนาจในการ กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดที่แท้จริง จึงไม่ทำให้ ความสนใจมาสมัคร (๒) องค์ประกอบของผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ในจังหวัดมี จำนวน ๕ คน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และแรงงานจังหวัดเป็นอนุกรรมการฯ และ เลขานุการ จึงเหลือผู้แทนฝ่ายรัฐบาลอีกเพียง ๓ คน ขณะที่ มีหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการฯ จังหวัด เช่น พาณิชย์จังหวัด การค้าภายในจังหวัด คลังจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด สถิติจังหวัด เป็นต้น จึงทำให้เกิดปัญหาในการเลือกหน่วยงานมาเป็น อนุกรรมการ (๓) เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฯ จังหวัด ให้มากขึ้น แต่ไม่เกินอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ คณะกรรมการค่าจ้าง และเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะอนุกรรมการค่าจ้างจังหวัด” เพื่อให้สอดคล้องกับ ชื่อของคณะกรรมการค่าจ้างและอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น (๔) ปรับองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการฯ จังหวัดให้แรงงานจังหวัดเป็นเพียงเลขานุการ ซึ่งจะ ทำให้มีตำแหน่งอนุกรรมการฯ ฝ่ายรัฐบาลเพิ่มขึ้นอีก	(๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อ พิจารณาปรับปรุงแก้ไข ระเบียบคณะกรรมการ ค่าจ้างว่าด้วยการได้มาซึ่ง คณะอนุกรรมการพิจารณา อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ เสนอต่อ คณะกรรมการค่าจ้าง (๒) มอบหมายประธาน คณะทำงาน (๓) ในระหว่างการปรับปรุง แก้ไขระเบียบซึ่งต้องใช้ ระยะเวลาพอสมควร จึงเห็น ควรให้คณะกรรมการค่าจ้าง มีมติมอบหมายให้ คณะอนุกรรมการฯ จังหวัด ไปดำเนินการในบทบาท หน้าที่ที่เพิ่มขึ้นโดยอาศัย อำนาจหน้าที่ในคำสั่งแต่งตั้ง “ข้อ ๓ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่คณะกรรมการค่าจ้าง มอบหมาย”

ประเด็น	ข้อเสนอจากการสัมมนา	ข้อเสนอของฝ่ายเลขานุการ
	ตำแหน่ง ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการค่าจ้างที่ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างเป็น เลขานุการเพียงตำแหน่งเดียว (๕) จำนวนองค์คณะไม่ควรจำกัดอยู่เพียง ๑๕ คน (ฝ่ายละ ๕) ในจังหวัดใหญ่ เช่น เชียงใหม่ สงขลา ฯลฯ ควรเพิ่มจำนวนผู้แทนแต่ละฝ่าย เพื่อให้มีความ หลากหลายมากยิ่งขึ้น	
๓. ทิศทางการกำหนด อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙	ผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้ง ๓ ฝ่ายมีความเห็นเกี่ยวกับทิศทาง การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ ที่หลากหลาย ทั้งการกำหนดเป็นอัตราเดียวทั่วประเทศ หรือการกลับไปกำหนดอัตราที่แตกต่างกันตาม สภาพเศรษฐกิจของพื้นที่เช่นที่ผ่านมา หรือการ ปล่อยให้เป็นไปตามกลไกตลาดโดยที่คณะกรรมการ ค่าจ้างอาจกำหนดเพียงแนวทาง หรือแม้แต่การจัด Zoning ตามความแตกต่างในแต่ละเขตพื้นที่	มอบคณะกรรมการ วิชาการและกลั่นกรอง
๔. การแจ้งข้อเสนอด้าน แรงงานให้หน่วยงานใน กระทรวงแรงงาน	ผู้เข้าร่วมสัมมนามีข้อเสนอด้านแรงงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ เรื่องค่าจ้างและเกี่ยวข้องกับกรมต่าง ๆ ในกระทรวง แรงงานอยู่หลายประการ เช่น การส่งเสริมการ รวมกลุ่มเป็นสหภาพแรงงานในทุกจังหวัด การสร้าง Happy Work Place ในสถานประกอบกิจการ การเพิ่มผลิตภาพแรงงานในอุตสาหกรรมสำคัญและ เร่งด่วน การเตรียมความพร้อมเรื่องอาชีพหลังเกษียณ ให้แรงงานสูงอายุ เป็นต้น	มอบฝ่ายเลขานุการ

มติ

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ดังนี้

๑. เห็นชอบมอบหมายคณะกรรมการวิชาการและกลั่นกรองพิจารณาปรับบทบาท
ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งมีประเด็นดังนี้

๑) เพิ่มบทบาทตามอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๗๙ (๑) การเสนอความเห็นและให้
คำปรึกษาแนะนำต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและการพัฒนาค่าจ้างและรายได้ (๒) การกำหนด
แนวทางการพิจารณาของนายจ้างในการปรับค่าจ้างตามภาวะเศรษฐกิจและสังคม

๒) ส่งเสริมให้สถานประกอบกิจการได้มีการจัดทำโครงสร้างค่าจ้าง

๒. เห็นชอบแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขระเบียบคณะกรรมการ
ค่าจ้างว่าด้วยการได้มาซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ เสนอต่อ
คณะกรรมการค่าจ้าง โดยมอบหมายนายรังสฤษฏ์ จันทร์รัตน์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านแรงงานเป็นประธาน
คณะทำงาน ซึ่งมีประเด็นพิจารณาดังนี้

๑) บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ จังหวัดมีน้อยเกินไป จำกัดเฉพาะเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำ และไม่มีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดที่แท้จริง

๒) องค์ประกอบของผู้แทนฝ่ายรัฐบาลในจังหวัดมีจำนวน ๕ คน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และแรงงานจังหวัดเป็นอนุกรรมการฯ และเลขานุการ จึงเหลือผู้แทนฝ่ายรัฐบาลอีกเพียง ๓ คนขณะที่มีหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ จังหวัด เช่น พาณิชย์จังหวัด การค้าภายในจังหวัด คลังจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด สถิติจังหวัด เป็นต้น จึงทำให้เกิดปัญหาในการเลือกหน่วยงานมาเป็นอนุกรรมการ

๓) เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ จังหวัดให้มากขึ้น แต่ไม่เกินอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการค่าจ้าง และเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะกรรมการค่าจ้างจังหวัด” เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อของคณะกรรมการค่าจ้างและอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น

๔) ปรับองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ จังหวัดให้แรงงานจังหวัดเป็นเพียงเลขานุการ ซึ่งจะทำให้มีตำแหน่งอนุกรรมการฯ ฝ่ายรัฐบาลเพิ่มขึ้นอีกตำแหน่ง ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการค่าจ้างที่ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างเป็นเลขานุการเพียงตำแหน่งเดียว

๕) จำนวนองค์คณะไม่ควรจำกัดอยู่เพียง ๑๕ คน (ฝ่ายละ ๕) ในจังหวัดใหญ่ เช่น เชียงใหม่ สงขลา ฯลฯ ควรเพิ่มจำนวนผู้แทนแต่ละฝ่าย เพื่อให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ มีมติเห็นชอบมอบหมายให้คณะกรรมการฯ จังหวัดไปดำเนินการในบทบาทหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ในคำสั่งแต่งตั้ง “ข้อ ๓ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการค่าจ้างมอบหมาย เนื่องจากในระหว่างการปรับปรุงแก้ไขระเบียบต้องใช้เวลาพอสมควร

๓. เห็นชอบมอบหมายคณะกรรมการวิชาการและกลั่นกรองพิจารณาทิศทางการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับทิศทางการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ ทั้งการกำหนดเป็นอัตราเดียวทั่วประเทศ หรือการกลับไปกำหนดอัตราที่แตกต่างกันตามสภาพเศรษฐกิจของพื้นที่เช่นที่ผ่านมา หรือการปล่อยให้เป็นไปตามกลไกตลาดโดยที่คณะกรรมการค่าจ้างอาจกำหนดเพียงแนวทางหรือแม้แต่การจัด Zoning ตามความแตกต่างในแต่ละเขตพื้นที่

๔. เห็นชอบมอบหมายฝ่ายเลขานุการแจ้งข้อเสนอด้านแรงงานให้หน่วยงานในกระทรวงแรงงานรับทราบ

รับรองถูกต้อง

(นางชัตติยา มะหะหมัด)

นักวิชาการแรงงาน

รวบรวมเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗